

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 83/16

Λουξεμβούργο, 28 Ιουλίου 2016

Απόφαση στην υπόθεση C-294/16 PPU
JZ κατά Prokuratura Rejonowa Łódź–Śródmieście

Το κράτος μέλος που έχει εκδώσει ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως υποχρεούται, για την αφαίρεση της περιόδου κρατήσεως που έχει διανυθεί στο κράτος μέλος εκτελέσεως του εντάλματος, να εξετάζει αν τα μέτρα που επιβλήθηκαν στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο εντός του κράτους μέλους αυτού έχουν ως αποτέλεσμα τη στέρηση της ελευθερίας

Ο κατ' οίκον περιορισμός επί εννέα ώρες ημερησίως σε συνδυασμό με επιτήρηση μέσω ηλεκτρονικής συσκευής δεν έχει καταρχήν τέτοιο αποτέλεσμα

Με απόφαση της 27ης Μαρτίου 2007, το Sąd Rejonowy dla Łodzi–Śródmieścia w Łodzi (περιφερειακό πρωτοδικείο του Łódź – κεντρικός τομέας της πόλεως Łódź, Πολωνία), καταδίκασε τον JZ σε στερητική της ελευθερίας ποινή τριών ετών και δύο μηνών. Δεδομένου ότι ο JZ διέφυγε από τις πολωνικές δικαστικές αρχές, εκδόθηκε σε βάρος του ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως. Στις 18 Ιουνίου 2014 ο JZ συνελήφθη από τις αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου σε εκτέλεση του εν λόγω ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως.

Από τις 19 Ιουνίου 2014 έως τις 14 Μαΐου 2015 επιβλήθηκε στον JZ, ο οποίος αφέθηκε ελεύθερος έναντι εγγυήσεως 2 000 βρετανικών στερλινών (GBP), η υποχρέωση να παραμένει στη διεύθυνση που ο ίδιος είχε δηλώσει, από τις 10 μμ έως τις 7 πμ, σε συνδυασμό με ηλεκτρονική επιτήρηση. Επιπλέον, στον JZ επιβλήθηκε η υποχρέωση να παρουσιάζεται σε αστυνομικό τμήμα, να μην ζητήσει τη χορήγηση εγγράφων που καθιστούσαν δυνατή την αναχώρησή του στην αλλοδαπή και να φέρει επί μονίμου βάσεως κινητό τηλέφωνο σε λειτουργία και φορτισμένο. Τα μέτρα αυτά εφαρμόστηκαν έως τις 14 Μαΐου 2015, ημερομηνία κατά την οποία πραγματοποιήθηκε η παράδοση του ενδιαφερόμενου στις πολωνικές αρχές.

Ενώπιον του πολωνικού δικαστηρίου, ο JZ ζητεί να αφαιρεθεί η χρονική περίοδος του κατ' οίκον περιορισμού του στο Ηνωμένο Βασίλειο και της ηλεκτρονικής επιτηρήσεώς του από τη στερητική της ελευθερίας ποινή που του επιβλήθηκε στην Πολωνία. Στο πλαίσιο αυτό, επικαλείται την απόφαση-πλαίσιο σχετικά με το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως¹, η οποία προβλέπει μεταξύ άλλων ότι το κράτος μέλος εκδόσεως ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως αφαιρεί από τη συνολική διάρκεια της στέρησης της ελευθερίας που έχει επιβληθεί σε αυτό το κράτος κάθε χρονική περίοδο κρατήσεως που οφείλεται στην εκτέλεση του ως άνω εντάλματος, κατόπιν καταδίκης σε στερητική της ελευθερίας ποινή ή σε άλλο στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας.

Το πολωνικό δικαστήριο ερωτά το Δικαστήριο αν ο όρος «κράτηση» καλύπτει και τα μέτρα που έχει εφαρμόσει το κράτος μέλος εκτελέσεως του εντάλματος και που συνίστανται στην ηλεκτρονική επιτήρηση του τόπου διαμονής του προσώπου για το οποίο έχει εκδοθεί το ένταλμα, σε συνδυασμό με κατ' οίκον περιορισμό.

Στη σημερινή του απόφαση, το Δικαστήριο παρατηρεί καταρχάς ότι ο όρος «κράτηση» που περιλαμβάνεται στην απόφαση-πλαίσιο, αποτελεί αυτοτελή έννοια του δικαίου της Ένωσης η οποία πρέπει να ερμηνεύεται με ομοιόμορφο τρόπο στο έδαφος της Ένωσης.

¹ Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ 2002, L 190, σ. 1).

Στη συνέχεια, επισημαίνει ότι η υποχρέωση να αφαιρείται από τη συνολική διάρκεια της στέρησης της ελευθερίας που έχει επιβληθεί στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος η χρονική περίοδος της κρατήσεως που απορρέει από την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως αποσκοπεί στη συγκεκριμενοποίηση του γενικού σκοπού προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων, μέσω της διαφυλάξεως, αφενός, του δικαιώματος του ενδιαφερόμενου προσώπου στην ελευθερία και, αφετέρου, της πρακτικής αποτελεσματικότητας της αρχής της αναλογικότητας κατά την εκτέλεση των ποινών.

Πράγματι, η απόφαση-πλαίσιο, καθόσον επιβάλλει να λαμβάνεται υπόψη οποιαδήποτε χρονική περίοδος κατά την οποία ο καταδικασθείς κρατήθηκε στο κράτος μέλος εκτελέσεως του εντάλματος, διασφαλίζει ότι το πρόσωπο αυτό δεν θα υποβληθεί τελικώς σε κράτηση της οποίας η συνολική διάρκεια – τόσο στο κράτος μέλος εκτελέσεως όσο και στο κράτος μέλος εκδόσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως – θα υπερβαίνει τη διάρκεια της στερητικής της ελευθερίας ποινής στην οποία καταδικάστηκε στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος.

Το Δικαστήριο διαπιστώνει συναφώς ότι η απόφαση-πλαίσιο δεν πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απλώς επιβάλλει στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος την υποχρέωση να αφαιρεί μόνο τις περιόδους φυλακίσεως που έχουν διανυθεί στο κράτος μέλος εκτελέσεως του εντάλματος αυτού, αποκλείοντας τις χρονικές περιόδους κατά τη διάρκεια των οποίων εφαρμόστηκαν άλλα μέτρα που συνεπάγονται στέρηση της ελευθερίας με αποτελέσματα συγκρίσιμα προς εκείνα της φυλακίσεως.

Η έννοια «κράτηση» κατά την απόφαση-πλαίσιο **αφορά μέτρο όχι περιοριστικό, αλλά στερητικό της ελευθερίας** και καλύπτει, πέραν της φυλακίσεως, κάθε μέτρο ή σύνολο μέτρων που έχει επιβληθεί στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο και το οποίο, λόγω του είδους, της διάρκειας, των αποτελεσμάτων και των λεπτομερών κανόνων εκτελέσεώς του, συνεπάγεται στέρηση της ελευθερίας του ενδιαφερόμενου προσώπου κατά τρόπο συγκρίσιμο προς τη φυλάκιση.

Κατά συνέπεια, **η δικαστική αρχή του κράτους μέλους εκδόσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως υποχρεούται να εξετάζει αν τα μέτρα που επιβλήθηκαν στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο εντός του κράτους μέλους εκτελέσεως του εντάλματος πρέπει να εξομοιωθούν προς στέρηση της ελευθερίας** και αν, ως εκ τούτου, συνιστούν «κράτηση». Αν, στο πλαίσιο της εξέτασεως αυτής, η δικαστική αρχή καταλήξει σε αυτό το συμπέρασμα, η απόφαση-πλαίσιο επιβάλλει να αφαιρεθεί από τη διάρκεια της στέρησης της ελευθερίας η συνολική χρονική περίοδος κατά την οποία εφαρμόστηκαν τα μέτρα αυτά.

Εν προκειμένω, τα μέτρα που επιβλήθηκαν στον JZ εντός του Ηνωμένου Βασιλείου περιορίζουν ασφαλώς την ελευθερία κινήσεώς του, όχι όμως, καταρχήν, σε τέτοιο βαθμό ώστε να έχουν ως αποτέλεσμα τη στέρηση της ελευθερίας και, επομένως, να μπορούν να χαρακτηριστούν ως «κράτηση» κατά την έννοια της αποφάσεως-πλαισίου.

Εντούτοις, η απόφαση-πλαίσιο, δεδομένου ότι καθιερώνει μόνο ένα ελάχιστο υποχρεωτικό επίπεδο προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων του προσώπου για το οποίο έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως, δεν αντιτίθεται στη δυνατότητα της δικαστικής αρχής του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος να αφαιρεί, βάσει και μόνο του εθνικού δικαίου, από τη συνολική διάρκεια της στέρησης της ελευθερίας ολόκληρη ή μέρος της διάρκειας κατά την οποία το πρόσωπο αυτό υποβλήθηκε, εντός του κράτους μέλους εκτελέσεως του εντάλματος, σε μέτρα τα οποία δεν συνεπάγονται στέρηση της ελευθερίας, αλλά περιορισμό της.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, κατά τον ίδιο τρόπο, τα άλλα εθνικά δικαστήρια που επιλαμβάνονται παρόμοιου προβλήματος.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της απόφασεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582